

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 581/2021
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радована Лазовића, због два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Лазовића, адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К број 9/20 од 24.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 148/21 од 18.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Лазовића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К број 9/20 од 24.12.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 148/21 од 18.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К број 9/20 од 24.12.2020. године, окривљени Радован Лазовић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године у коју казну му се урачунава време које је провео у притвору од 27.11.2019. године па до упућивања у установу за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ у вези са чланом 87. КЗ, од окривљеног Радована Лазовића одузете су таблете и блистери ближе наведени у изреци те пресуде, за које је, на основу члана 276. став 4. ЗКП одређено да ће се по правноснажности пресуде уништити, на основу члана 151. ЗКП, окривљеном су враћени мобилни телефони ближе наведени у изреци те пресуде, док је на основу члана 91. и 92. став 1. КЗ од окривљеног Радована Лазовића одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то износ од 32.000,00 динара, као и страни новац у износу од 10 евра у корист буџета Републике Србије.

Истом пресудом, на основу члана 261, 262. став 1. и 264. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 148/21 од 18.03.2021. године, уважавањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву преиначена је пресуда Вишег суда у Панчеву К број 9/20 од 24.12.2020. године само у делу који се односи на окривљеног Радована Лазовића, тако да је овај окривљени оглашен кривим због извршења два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 3 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 2 месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.11.2019. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом на основу члана 246. став 8. КЗ у вези са чланом 87. КЗ, према окривљеном Радовану Лазовићу изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде, за које је на основу члана 276. став 4. ЗКП одређено да ће се по правноснажности пресуде уништити.

Истом пресудом, на основу члана 151. ЗКП окривљеном Радовану Лазовићу враћени су мобилни телефони ближе наведени у изреци те пресуде, а основу члана 91. и 92. став 1. КЗ од окривљеног Радована Лазовића одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то износ од 32.000,00 динара и страни новац у износу од 10 евра у корист буџета Републике Србије, док је жалба браниоца окривљеног Радована Лазовића, адвоката Јована Ћирића, између осталих, одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Радована Лазовића, адвокат Јован Ћирић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане одлуке укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Лазовића је неоснован.

Бранилац окривљеног Радована Лазовића правноснажне пресуде побија због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводима да је окривљени оглашен кривим због продаје лекова које не представљају опојне дроге, ни психоактивне контролисане супстанце у смислу члана 112. тачка 15. КЗ и Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, а како имају дозволу за коришћење од стране надлежне Агенције за лекове и медицинска средства, имају се сматрати лековима, а не опојним дрогама. Наведени лекови – таблете садрже читав низ супстанци, а не само оне које су психоактивне и намењени су лечењу, а не дрогирању, па с тим у вези, а с обзиром да продаја лекова између грађана није дозвољена, у

конкретном случају може се радити о прекршају или евентуално неком другом кривичном делу, а не оном за које је окривљени оглашен кривим.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Радована Лазовића истицао је и жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичних дела за које је окривљени побијаним пресудама оглашен кривим (страна 6 став 2, 3, 4 и страна 7 став 1, 2 и 3 другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић